

La caiguda de Junts en les enquestes reobre el debat sobre Puigdemont

El partit es divideix entre els que advoquen perquè l'expresident exerceixi de nou el lideratge i els que advoquen per recuperar el perfil polític que va marcar l'antiga Convergència

La direcció ha evitat pronunciar-se oficialment, però bona part dels parlamentaris que es van deixar veure dijous després de publicar-se el sondeig pels passadissos del Parlament van restar valor a l'enquesta. També ho va fer divendres el grup municipal. Quan es va publicar l'anterior baròmetre del CEO, al novembre, el partit liderat per Carles Puigdemont va atribuir les males dades (19-20 escons) a una "operació enquesta" del PSC. Però malgrat posar en quarantena les dades, ningú a Junts s'atreveix a negar que hi ha una "tendència a la baixa". La direcció ha evitat pronunciar-se oficialment, però bona part dels parlamentaris que es van deixar veure dijous després de publicar-se el sondeig pels passadissos del Parlament van restar valor a l'enquesta. També ho va fer divendres el grup municipal. Quan es va publicar l'anterior baròmetre del CEO, al novembre, el partit liderat per Carles Puigdemont va atribuir les males dades (19 - 20 escons) a una "operació enquesta" del PSC. Però malgrat posar en quarantena les dades, ningú a Junts s'atreveix a negar que existeix una "tendència a la baixa".

Fonts de la direcció de Junts consultades per EL PERIÓDICO defensen que es tracta d'una fotografia del moment actual, en què la formació no té el seu líder "jugant en igualtat de condicions". Esperen començar a revertir-ho a partir de la setmana que ve. El que sí que defensen fonts de la direcció de Junts consultades per EL PERIÓDICO és que es tracta d'una fotografia del moment actual, en el qual la formació no té el seu líder "jugant en igualtat de condicions", una cosa que esperen començar a revertir a partir de la setmana que ve. El partit viu des de fa dos anys en stand by, esperant la tornada del seu líder. L'aprovació de la llei d'amnistia havia de servir perquè l'expresident pogués deixar Waterloo, però, més de 24 mesos després, encara està tot per fer. Durant aquest temps, la formació ha passat per diverses fases: en alguns moments ha vist la tornada molt a prop i fins i tot ha començat a preparar-la, i en d'altres el pessimisme s'ha imposat a les seves files. Però el 16 de juliol serà una data clau en aquest camí. "Serà blanc o negre", resumeix un dels consultats. És la data marcada pel Tribunal de Justícia de la UE (TJUE) per resoldre si l'amnistia compleix amb la legislació europea, tot i que després hauran de posicionar-se el Tribunal Constitucional i el Tribunal Suprem. És la data marcada pel TJUE per resoldre si l'amnistia compleix amb la legislació europea, tot i que posteriorment encara hauran de posicionar-se el Tribunal Constitucional i després el Tribunal Suprem. El futur de l'expresident determina tant els postconvergens que, ara per ara, la formació ha sigut incapaç de fixar rumb, ja no només organitzatiu –quant a càrrecs i candidats electorals–, sinó també d'estratègia política i ideològica per fer front a la formació de Sílvia Orriols, grup que més votants li roba, segons l'enquesta. La situació de Puigdemont i la seva possible tornada eclipsen la resta de debats. A més, Junts és un partit amb moltes ànimes, i les receptes de cada una d'elles també són diferents. El futur de l'expresident determina tant als postconvergens que, ara per ara, la formació ha sigut incapaç de fixar rumb, ja no només organitzatiu –a nivell de càrrecs i candidats electorals–, sinó també d'estratègia política i ideològica per fer front a la formació de Sílvia Orriols, grup que més votants li roba, segons l'enquesta. La situació de Puigdemont i la seva possible tornada eclipsa la resta de debats. A més, Junts és un partit amb moltes ànimes, i les receptes de cada una d'elles també són diferents. D'una banda, hi ha qui considera que l'única solució és que torni Puigdemont i exerceixi com a líder a Junts i com a cap de l'oposició al Parlament, una posició que es va decidir no ocupar en el seu moment. Ni Albert Batet primer ni Mònica Sales després van voler ostentar el títol. "Ha de tornar d'una vegada i asseure's al seu escó", assenyala un dels diputats consultats. D'una banda, hi ha qui considera que l'única solució és que torni Puigdemont i exerceixi de líder a Junts i de cap de l'oposició al Parlament, una posició que es va decidir no ocupar en el seu moment. Ni Albert Batet primer, ni

Mònica Sales després, van voler ostentar el títol. "Ha de tornar d'una vegada i asseure's al seu escó", afirma un dels diputats consultats. En canvi, d'altres creuen que cal començar a girar full del 2017 i són partidaris d'intentar remuntar les enquestes recuperant el perfil polític que va marcar l'antiga Convergència (CDC), en un moment en què ja s'està restituint el llegat del pujolisme per part dels que el van injuriar. Aquesta divisió es va fer evident durant l'elecció del candidat a Barcelona, que va acabar amb un toc d'atenció a Puigdemont, el primer des que va crear el partit el 2020. En canvi, d'altres creuen que cal començar a girar full del 2017 i són partidaris d'intentar remuntar les enquestes recuperant el perfil polític que va marcar l'antiga Convergència, en un moment en què ja s'està restituint el llegat del 'pujolisme' per part d'aquells que el van injuriar. Aquesta divisió es va fer evident durant el procés d'elecció del candidat a Barcelona, que va acabar amb un toc d'atenció a Puigdemont, el primer des que va crear el partit el 2020. L'expresident no va poder imposar el seu candidat, Josep Rius, ni va aconseguir tampoc convèncer cap altre fitxatge extern que pogués generar consens. Finalment, el guanyador de les primàries internes va ser qui li havia fet un pols: Jordi Martí. La votació es va interpretar com una batalla entre l'ala més convergent de la formació i la generació que va entrar en política de la mà de l'expresident després del 2017, i el guanyador va ser el primer sector. Puigdemont no va felicitar Martí en públic i va tardar més de dotze hores a acabar fent-ho de forma privada. L'expresident no va poder imposar al seu candidat – Josep Rius –, ni va aconseguir convèncer cap fitxatge extern que generés consens i, finalment, el guanyador de les primàries internes va ser qui li havia fet un pols: Jordi Martí. La votació es va interpretar com una batalla entre l'ala més convergent de la formació i la generació que va entrar en política de la mà de l'expresident després del 2017, i el guanyador va ser el primer sector. Puigdemont no va felicitar Martí en públic, i va tardar més de 12 hores a fer-ho per privat. No obstant, malgrat guanyar la pugna, la publicació de l'última enquesta no ajuda Martí. El treball de camp va ser elaborat abans que guanyés les primàries, quan encara no estava clar qui era l'alcalde, però l'enquesta assenyala que només un 19,3% dels enquestats el coneix, només per davant del líder municipal de Vox. No obstant, malgrat guanyar la pugna, la publicació de l'última enquesta no ajuda Martí. El treball de camp va ser elaborat abans que guanyés les primàries, quan encara no estava clar qui era l'alcalde, però l'enquesta també assenyala que només un 19,3% dels enquestats el coneix, només per davant del líder municipal de Vox. Més enllà del lideratge de Puigdemont, també hi ha un debat de fons sobre com actuar davant Oriols, i si la ignora o si la ignora o si la confronta. Amb el temps, han anat guanyant pes els partidaris d'un xoc molt més mesurat apel·lant al decòrum parlamentari i cuidant molt no llançar missatges a què es pugui aferrar l'extrema dreta en forma de victimisme. Aquesta és, per exemple, la tònica feta servir per Josep Rull quan ordena el debat parlamentari com a president. La recepta que s'ha imposat en la cúpula és que la confrontació ha de ser contra el PSC i cal fer calar el missatge que Junts és l'"única alternativa". Més enllà del lideratge de Puigdemont, també hi ha un debat de fons sobre com actuar davant Oriols, i si l'ignora o si l'hi ignora o si l'hi confronta. Amb el temps, han anat guanyant pes els partidaris d'un xoc molt més mesurat apel·lant al decòrum parlamentari i cuidant molt no llançar missatges a què es pugui aferrar-se l'extrema dreta en forma de victimisme. Aquesta és, per exemple, la tònica feta servir per Josep Rull quan ordena el debat parlamentari com a president. La recepta que s'ha imposat a la cúpula és que la confrontació ha de ser contra el PSC i que cal fer calar el missatge que Junts és l'"única alternativa". La filosofia és ignorar-la, malgrat que també hi ha qui aposta per plantar-li cara: "No són dels nostres, són tot el contrari. Hem de fer-li oposició". La filosofia és ignorar-la, tot i que també hi ha qui aposta per plantar-li cara: "No són dels nostres, són tot el contrari. Hem de fer-li oposició". Aliança Catalana seria la tercera força política si ara se celebrassin eleccions autonòmiques, superant Junts i disputant-li la segona posició a ERC. La formació d'extrema dreta segueix amb una tendència a l'alça respecte als últims baròmetres i arribaria a tenir entre 23 i 25 parlamentaris, a costa de deixar Junts amb la meitat de la seva representació. Aliança Catalana seria la tercera força política si ara se celebrassin eleccions autonòmiques, superant Junts i disputant-li la segona posició a ERC. La formació d'extrema dreta segueix amb una tendència a l'alça respecte als últims baròmetres i arribaria a entre 23 i 25 parlamentaris (ara en té 2), a costa de deixar Junts amb la meitat de la seva representació.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/catalunya/2026/07/11/caiguda-junts-enquestes-reobre-debat-sobre-puigdemont-13235147>

